

31978L0052

L 15/34

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

19.1.1978

DYREKTYWA RADY**z dnia 13 grudnia 1977 r.****ustanawiająca wspólnotowe kryteria w odniesieniu do krajowych planów przyspieszonego zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła**

(78/52/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

Artykuł 1uwzględniając dyrektywę Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania brucelozy, gruźlicy i białaczki bydła ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

przy ustanawianiu podstawowych zasad interwencji Wspólnoty w zakresie zwalczania brucelozy, gruźlicy i białaczki w dyrektywie 77/391/EWG Rada podjęła decyzję o ustanowieniu w następnej kolejności minimalnych kryteriów, jakie powinny spełniać krajowe plany zwalczania wyżej wymienionych chorób, aby kwalifikowały się do wkładu finansowego Wspólnoty;

pierwsze z tych kryteriów wiąże się z przyspieszeniem planów krajowych, tak aby kampania podejmowana w celu zwalczania omawianych chorób w Państwach Członkowskich, w których stada nadal są zakażone, mogła zostać zakończona z powodzeniem jak najszybciej; w tym celu należy podjąć lub wzmocnić, w miarę możliwości jednocześnie, środki dotyczące w szczególności kontroli zwierząt gospodarskich, funkcjonowania laboratoriów i odszkodowań wypłacanych za bydło ubite w ramach planów zwalczania chorób;

ponadto w zależności od chorób konieczne jest określenie warunków, w jakich powinien odbywać się ubój, izolacja, czyszczenie i dezynfekcja oraz sposób wykorzystania niektórych produktów zwierzęcych;

w celu uniknięcia ryzyka ponownego zakażenia bardzo istotne jest również stosowanie ścisłej kontroli przemieszczania bydła, szczególnie między stadami o różnym stanie zdrowotności, oraz uzależnienie tego przemieszczania od niektórych testów;

data, od której dyrektywa 77/391/EWG staje się skuteczna, powinna być ustalona,

W celu otrzymania wkładu finansowego Wspólnoty, przewidzianego w dyrektywie 77/391/EWG, każdy plan zwalczania określony w art. 2, 3 i 4 tej dyrektywy musi spełniać przynajmniej kryteria wyznaczone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do stad, do których się stosuje.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1) w odniesieniu do brucelozy bydła:

- a) stada bydła typu B1: stada, w których nieznane są wcześniejsza historia kliniczna oraz sytuacja w zakresie szczepień i sytuacja serologiczna;
- b) stada bydła typu B2: stada, w których znane są wcześniejsza historia kliniczna oraz sytuacja w zakresie szczepień i sytuacja serologiczna oraz w których przeprowadzane są rutynowe badania kontrolne zgodnie z krajowymi zasadami zmiany statusu tych stad na status typu B3 lub B4;
- c) stada bydła typu B3: stada wolne od brucelozy w rozumieniu dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽²⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 77/98/EWG ⁽³⁾;
- d) stada bydła typu B4: stada oficjalnie uznane za wolne od brucelozy w rozumieniu dyrektywy 64/432/EWG;

2) w odniesieniu do gruźlicy bydła:

- a) stada bydła typu T1: stada, w których nieznane są wcześniejsza historia kliniczna oraz sytuacja w zakresie testów tuberkulinowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 44.⁽²⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 81.

- b) stada bydła typu T2: stada, w których znane są wcześniejsza historia kliniczna i sytuacja w zakresie testów tuberkulinowych oraz w których przeprowadzane są rutynowe badania kontrolne zgodnie z przepisami krajowymi zmiany statusu tych stad na status typu T3;
- c) stada bydła typu T3: stada oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy w rozumieniu dyrektywy 64/432/EWG;
- 3) zwierzę podejrzane: każda sztuka bydła wykazująca objawy możliwej obecności gruźlicy, brucelozy lub enzootycznej białaczki bydła, w przypadku której odpowiednia diagnoza nie została urzędowo potwierdzona ani też nie wykluczono urzędowo obecności jednej lub wielu z tych chorób;
- 4) urzędowy lekarz weterynarii: lekarz weterynarii wyznaczony przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego;
- 5) środek transportu: części pojazdów silnikowych, szynowych lub samolotów wydzielone do celów załadunku, ładownie statków i kontenery do transportu lądowego, morskiego lub powietrznego.

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, aby przyspieszenie przewidziane w dyrektywie 77/391/EWG we wszystkich przypadkach wiązało się ze znacznym skróceniem czasu potrzebnego do skutecznego zakończenia planów zwalczania, w porównaniu z programami realizowanymi w danej chwili.

Środki, jakie należy podjąć, aby osiągnąć ten cel, są następujące:

- 1) Odsetek krajowego pogłowia bydła będący przedmiotem środków zwalczania chorób i zapobiegania im musi zostać zwiększony na tyle, aby większość lub całość takiego pogłowia bydła można było w jak najszybszym terminie objąć środkami kontroli.
- 2) Odszkodowania za zwierzęta ubite na podstawie zaleceń urzędowego lekarza weterynarii należy dostosować tak, aby hodowcy otrzymali odszkodowania na właściwym poziomie.
- 3) Należy zwiększyć liczebność personelu laboratoryjnego, musi również nastąpić poprawa warunków przeprowadzania diagnoz w laboratorium – w takim zakresie, w jakim podjęcie takich środków jest jeszcze konieczne – tak aby osiągnąć poziom niezbędny do umożliwienia realizacji środków określonych w pkt 1.
- 4) Należy systematycznie wdrażać środki ustanowione w celu walki z chorobami enzootycznymi.

W celu zagwarantowania pełnej skuteczności przyspieszenia Państwa Członkowskie zapewniają realizację środków wymienionych w pkt 1-4.

Artykuł 4

- 1. Do celów sprawowania urzędowego monitorowania przemieszczania zwierząt Państwa Członkowskie zapewniają stałą rejestrację i identyfikację bydła.
- 2. W odniesieniu do każdej z chorób, dla których istnieje plan zwalczania, Państwa Członkowskie tworzą i aktualizują urzędowy rejestr stad bydła objętych takim planem, sklasyfikowanych zgodnie z ich stanem zdrowia.

ROZDZIAŁ II

Przepisy szczególne dotyczące brucelozy bydła

Artykuł 5

W ramach planu zwalczania brucelozy Państwa Członkowskie zapewniają:

- a) przestrzeganie obowiązku niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wystąpienia oraz podejrzenia wystąpienia brucelozy;
- b) zakaz jakiegokolwiek leczenia brucelozy;
- c) w przypadku szczepień stosowanie, przeprowadzanie takich szczepień przeciwko brucelozie pod urzędowym nadzorem oraz jak najszybsze ich zawieszenie w celu umożliwienia nadania stadom statusu oficjalnie wolnych od brucelozy.

Artykuł 6

- 1. W przypadku gdy w stadzie znajduje się zwierzę z podejrzeniem brucelozy, właściwe organy zapewniają jak najszybsze przeprowadzenie urzędowych badań w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności tej choroby.

Do czasu uzyskania wyników tych badań właściwe organy:

- nakazują umieścić stada pod urzędowym nadzorem,
- zakazują wszelkiego przemieszczania zwierząt do lub ze stada, chyba że zezwalają na to właściwe organy w celu niezwłocznego uboju. Właściwy organ może jednak zezwolić na przemieszczanie bydła kastrowanego w ramach gospodarstwa hodowlanego, po odizolowaniu zwierząt podejrzanych o brucelozę, pod warunkiem że zwierzęta wykastrowane przemieszczane są do stad opasowych, a stamtąd do ubojni,
- nakazują odizolowanie ze stada zwierząt podejrzanych o brucelozę.

- 2. Nakazy i zakazy, określone w ust. 1, nie zostają zniesione, dopóki obecność lub podejrzenie obecności brucelozy w danym stadzie nie zostaną urzędowo wykluczone.

3. W przypadku oficjalnego potwierdzenia obecności brucelozy w stadzie Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności zapewniają, aby:

- zakazane było przemieszczanie zwierząt do lub ze stada, chyba że zezwola na to właściwe organy w celu niezwłocznego uboju. Właściwe organy mogą jednak zezwolić na przemieszczanie bydła kastrowanego w ramach gospodarstwa hodowlanego, po odizolowaniu i oznaczeniu przed ubojem zwierząt zakażonych, pod warunkiem że zwierzęta wykastrowane przemieszczane są do stad opasowych, a stamtąd do ubojni,
- zwierzęta, u których urzędowo potwierdzono obecność brucelozy, oraz zwierzęta, które mogły być przez nie zakażone, były izolowane od stada,
- bydło było niezwłocznie badane w kierunku brucelozy, z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy 64/432/EWG oraz dyrektywy Rady 78/51/EWG z dnia 13 grudnia 1977 r. przedłużającej niektóre odstępstwa w odniesieniu do brucelozy i gruźlicy, udzielone Danii, Irlandii i Zjednoczonemu Królestwu (¹),
- zwierzęta, u których urzędowo potwierdzono obecność brucelozy, zwierzęta zbadane zgodnie z przepisami tiret trzeciego, z wynikiem dodatnim, oraz zwierzęta uznane przez właściwe organy za zakażone, zostały odizolowane i oznaczone do chwili uboju, zgodnie z przepisami art. 7,
- mleko zakażonych krów mogło być podawane wyłącznie zwierzętom w tym samym gospodarstwie hodowlanym po odpowiedniej obróbce cieplnej,
- bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących żywności mleko pochodzące od krów ze stada zakażonego nie mogło być dostarczane do mleczarni, z wyjątkiem poddania go odpowiedniej obróbce cieplnej,
- tusze, półtusze, ćwierci, części i podroby z zakażonych zwierząt, przeznaczone do wykorzystania jako pasza dla zwierząt poddane zostały obróbce w sposób zapobiegający skażeniu,
- płody, cielęta martwo urodzone, cielęta, które zmarły na brucelozę po urodzeniu lub łożyska były natychmiast starannie usuwane lub niszczone, o ile nie mają być poddane badaniom,
- słoma, ściółka lub inne materiały i substancje, które miały styczność z zakażonymi krowami, cielętami lub łożyskami, zostały natychmiast zniszczone, spalone lub zakopane po nasączeniu środkiem dezynfekującym,

— urzędowe regulacje dotyczące kontroli obiektów, takich jak zakłady utylizacji tusz, zapewniały, że nie ma niebezpieczeństwa wytwarzania materiałów rozprzestrzeniających brucelozę,

— obornik z obór lub innych obiektów wykorzystywanych przez te zwierzęta był przechowywany w miejscu niedostępnym dla zwierząt w gospodarstwie hodowlanym, zdezynfekowany przy zastosowaniu odpowiedniego środka i przechowywany przez przynajmniej trzy tygodnie. Wykorzystanie środka dezynfekującego nie jest wymagane, w przypadku gdy obornik przykryty jest warstwą nieskażonego obornika lub ziemi. Odpady płynne z obór lub innych obiektów zajmowanych przez te zwierzęta muszą zostać zdezynfekowane, jeżeli nie zostały zebrane w tym samym czasie co obornik.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewniają, aby po badaniu bakteriologicznym, patologicznym lub serologicznym zwierzęta, u których urzędowo stwierdzono obecność brucelozy oraz zwierzęta urzędowo uznane przez właściwe władze jako zakażone, były ubijane pod urzędowym nadzorem w jak najszybszym terminie, nie później jednak niż 30 dni po powiadomieniu ich właściciela lub osoby za nie odpowiedzialnej o wynikach testów i o jego obowiązku dokonania uboju danej sztuki w wyznaczonym czasie, w ramach planu zwalczania choroby.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- 1) po uboju bydła określonego w art. 7 i przed uzupełnieniem pogłowia dokonywane było oczyszczenie i dezynfekcja pod urzędowym nadzorem obór i innych pomieszczeń dla stada, jak również wszelkich pojemników, urządzeń i innych przedmiotów używanych przy obrzadku zwierząt, zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii. Ponowne wykorzystanie pastwisk, na których przebywały te zwierzęta, nie może się odbyć wcześniej niż po 60 dniach po usunięciu z nich zwierząt; właściwe organy mogą jednak odstąpić od tego zakazu w przypadku zwierząt wykastrowanych, pod warunkiem że zwierzęta te mogą opuścić pastwiska wyłącznie w celu uboju albo zostaną przeniesione do stad opasowych, a stamtąd do ubojni;
- 2) wszystkie środki transportu, pojemniki i sprzęt zostały oczyszczone i zdezynfekowane po przewozie zwierząt z zakażonego stada lub materiałów pochodzących od takich zwierząt, lub materiałów albo substancji, które miały styczność z takimi zwierzętami. Miejsca załadunku takich zwierząt muszą zostać oczyszczone i zdezynfekowane po wykorzystaniu;

(¹) Dz.U. L 15 z 19.1.1978, str. 32.

3) używany środek dezynfekujący oraz jego stężenia były urzędowo zatwierdzone przez właściwy organ danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają, aby po uboju bydła określonego w art. 7:

- bez uszczerbku dla przepisów art. 11 żadna sztuka bydła nie mogła opuścić stada, o ile właściwe organy nie wydadzą zezwolenia w celu ich niezwłocznego uboju. Właściwe organy mogą jednak zezwolić na przemieszczanie bydła kastrowanego w ramach gospodarstwa hodowlanego, pod warunkiem że zwierzęta wykastrowane są przemieszczane do stad tucznych, a stamtąd do ubojni,
- dane stado poddawane było testom na brucelozę w celu potwierdzenia wyeliminowania choroby,
- stado nie było uzupełniane zwierzętami hodowlanymi, dopóki pozostające w nim zwierzęta hodowlane w wieku przekraczającym 12 miesięcy nie przejdą jednego lub wielu urzędowych badań serologicznych w kierunku brucelozy. Jednak w przypadku bydła szczepionego zgodnie z przepisami dyrektywy 64/432/EW badanie takie nie jest wymagane przed osiągnięciem przez nie wieku 18 miesięcy.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzenie urzędowych testów serologicznych w stadach typu B1 i B2 do momentu zaklasyfikowania ich jako stada typu B3 i B4.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- i) wszystkie samice i wszystkie byki ze stad typu B1, przeznaczone do umieszczenia w stadzie typu B2:
 - jeżeli są w wieku ponad 12 miesięcy, przeszły urzędowo zatwierdzone testy serologiczne, przeprowadzane w ciągu 30 dni przed przemieszczeniem i uzyskały od urzędowego lekarza weterynarii związane z tymi testami świadectwo,
 - zostały odizolowane przynajmniej na 60 dni natychmiast po dostarczeniu, jeżeli zaś są w wieku ponad 12 miesięcy, przeszły dalsze urzędowo zatwierdzone testy serologiczne, przed dopuszczeniem do stada typu B2;

ii) wszystkie samice i wszystkie byki ze stad typu B2, przeznaczone do umieszczenia w innym stadzie B2:

- jeżeli są w wieku ponad 12 miesięcy, przeszły urzędowo zatwierdzone testy serologiczne, przeprowadzane w ciągu 30 dni przed przemieszczeniem i uzyskały od urzędowego lekarza weterynarii świadectwo związane z tymi testami,
- nie miały w czasie przeniesienia styczności ze zwierzętami ze stad o gorszym stanie zdrowia;

iii) przeniesienie zwierząt między stadami typu B3 i B4 dokonywane było z zachowaniem wymogów dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- stosowane były urzędowe środki kontroli w celu zapobiegania ponownemu zakażeniu stada, w którym brucelozą została wyeliminowana, z innych źródeł zakażenia,
- każde przemieszczanie bydła do i wewnątrz stad objętych planem zwalczania brucelozy podlegało urzędowej kontroli,
- środki kontroli przemieszczania określone w tiret drugim mogły być stosowane bez uszczerbku dla istniejących środków wspólnotowych, dotyczących przemieszczania zwierząt do i na zewnątrz stad wolnych od brucelozy i oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy.

ROZDZIAŁ III

Przepisy szczególne odnoszące się do gruźlicy bydła

Artykuł 13

W ramach planu zwalczania gruźlicy Państwa Członkowskie zapewniają:

- a) obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wystąpienia oraz podejrzenia wystąpienia gruźlicy;
- b) zakaz:
 - i) jakiegokolwiek leczenia gruźlicy lub odwracliwienia zwierząt na gruźlicę;
 - ii) dokonywania szczepień przeciwko gruźlicy.

Artykuł 14

1. W przypadku gdy w stadzie znajduje się zwierzę z podejrzeniem gruźlicy, właściwe organy zapewniają jak najszybsze przeprowadzenie urzędowego dochodzenia dla potwierdzenia lub wykluczenia obecności tej choroby.

Do czasu uzyskania wyników tych badań właściwe organy:

- nakazują umieszczenie stada pod urzędowym nadzorem,
- zakazują wszelkiego przemieszczania zwierząt do stada i poza nie, chyba że zezwolą na to właściwe organy, w celu niezwłocznego uboju,
- nakazują odizolowanie ze stada zwierząt z podejrzeniem gruźlicy.

2. Nakazy i zakazy określone w ust. 1 nie zostaną zniesione, dopóki obecność lub podejrzenie obecności gruźlicy w danym stadzie nie zostaną urzędowo wykluczone.

3. W przypadku urzędowego potwierdzenia obecności gruźlicy w stadzie Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności zapewniają, aby:

- zakazane było przemieszczanie zwierząt do stada i poza nie, chyba że zezwolą na to właściwe organy, w celu niezwłocznego uboju,
- zwierzęta, u których urzędowo potwierdzono obecność gruźlicy, oraz zwierzęta, które mogły być przez nie zakażone, były izolowane od stada,
- bydło było niezwłocznie badane w kierunku gruźlicy,
- zwierzęta, u których urzędowo potwierdzono obecność gruźlicy, zwierzęta zbadane zgodnie z przepisami tiret trzeciego, z wynikiem dodatnim oraz zwierzęta uznane przez właściwe organy za zakażone, zostały odizolowane i oznaczone do chwili uboju, zgodnie z przepisami art. 15,
- mleko zakażonych krów mogło być podawane wyłącznie zwierzętom w tym samym gospodarstwie, po odpowiedniej obróbce cieplnej,
- bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących żywności mleko pochodzące od krów ze stada zakażonego nie mogło być dostarczane do mleczarni, z wyjątkiem poddania go odpowiedniej obróbce cieplnej,
- tusze, półtusze, ćwierci, części i podroby z zakażonych zwierząt, przeznaczone do wykorzystania jako pasza dla zwierząt, poddane zostały obróbce w celu zapobieżenia skażeniu,
- urzędowe regulacje dotyczące kontroli obiektów, takich jak zakłady utylizacji tusz, zapewniały, że nie istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia brucelozы przez wyprodukowany materiał,

- obornik z obór lub innych obiektów wykorzystywanych przez te zwierzęta był przechowywany w miejscu niedostępnym dla zwierząt w gospodarstwie hodowlanym, został zdezynfekowany przy zastosowaniu odpowiedniego środka i przechowywany przez przynajmniej trzy tygodnie. Wykorzystanie środka dezynfekującego nie jest wymagane, w przypadku gdy obornik przykryty jest warstwą nieskażonego obornika lub ziemi. Odpady płynne z obór lub innych obiektów zajmowanych przez te zwierzęta muszą zostać zdezynfekowane, jeżeli nie zostały zebrane jednocześnie z obornikiem.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie stanowią, że zwierzęta, u których w wyniku przeprowadzania badania bakteriologicznego, anatomicznego, alergicznego lub serologicznego urzędowo stwierdzono gruźlicę oraz zwierzęta uznane przez właściwe organy za zakażone, są jak najszybciej ubijane pod urzędowym nadzorem, jednakże nie później niż 30 dni po urzędowym powiadomieniu ich właściciela lub osoby za nie odpowiedzialnej o wynikach testów lub badań i o jego obowiązku ubicia bydła w nakazanym terminie, na mocy planu zwalczania choroby.

Jednakże w przypadku zwierząt, które zostały poddane badaniom w kierunku gruźlicy z wynikiem niepomyślnym, lecz nie wykazują klinicznych objawów choroby, właściwe organy mogą rozszerzyć okres przewidziany w akapicie do nie więcej niż powyżej trzech miesięcy:

- w odniesieniu do samic, które ociełą się w ciągu trzech miesięcy,
- jeżeli nakazują ubój wszystkich sztuk bydła w stadzie o pogłowie większym niż 20 sztuk w regionie, w którym z powodów technicznych związanych z mocą przerobową uboigni wyznaczonej do tego celu ubój nie może zostać przeprowadzony w ciągu 30 dni.

Artykuł 16

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- 1) po uboju bydła, określonego w art. 15 i przed uzupełnieniem pogłowia dokonywane było oczyszczenie i dezynfekcja pod urzędowym nadzorem obór i innych pomieszczeń dla stada, jak również wszelkich pojemników, urządzeń i innych przedmiotów używanych do obrzadzku zwierząt, zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;

- 2) wszystkie środki transportu, pojemniki i sprzęt zostały oczyszczone i zdezynfekowane po przewozie zwierząt z zakażonego stada lub materiałów pochodzących od takich zwierząt, lub też materiałów albo substancji, które miały styczność z takimi zwierzętami. Miejsca załadunku takich zwierząt muszą po wykorzystaniu zostać oczyszczone i zdezynfekowane;
- 3) używany środek dezynfekujący oraz stężenia zostały urzędowo zatwierdzone przez właściwy organ zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie zapewniają, aby po uboju bydła, określonego w art. 15:

- bez uszczerbku dla przepisów art. 19 żadna sztuka bydła nie mogła opuścić stada, o ile właściwe organy nie wydadzą zezwolenia w celu niezwłocznego uboju,
- stado poddawane było testom w kierunku gruźlicy w celu potwierdzenia wyeliminowania choroby,
- stado nie było uzupełniane zwierzętami hodowlanymi, dopóki pozostające w nim zwierzęta hodowlane w wieku przekraczającym sześć tygodni nie przejdą jednego lub wielu urzędowych testów na gruźlicę.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzanie śródskórnych testów tuberkulinowych w ramach planu zwalczania gruźlicy, pod nadzorem urzędowym u wszystkich sztuk bydła w wieku przekraczającym sześć miesięcy, w stadach typu T1 i T2, do momentu zmiany ich statusu na status typu T3.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- i) wszystkie zwierzęta ze stad typu T1, przeznaczone do umieszczenia w stadach T2:
- przeszły urzędowo zatwierdzone śródskórne testy tuberkulinowe, przeprowadzane w ciągu 30 dni przed przemieszczeniem i uzyskały od urzędowego lekarza weterynarii związane z tymi testami świadectwo,
 - natychmiast po dostarczeniu zostały odizolowane przynajmniej na 60 dni i przeszły dalsze, urzędowo zatwierdzone testy tuberkulinowe przed umieszczeniem w stadzie;

- ii) wszystkie zwierzęta ze stad typu T2, przeznaczone do umieszczenia w innym stadzie T2:

- przeszły urzędowo zatwierdzone śródskórne testy tuberkulinowe, przeprowadzane w ciągu 30 dni przed przemieszczeniem i uzyskały od urzędowego lekarza weterynarii związane z tymi testami świadectwo,
- nie miały w czasie przeniesienia styczności ze zwierzętami ze stad o gorszym stanie zdrowia;

- iii) przeniesienia zwierząt między stadami typu T3 dokonywane były z zachowaniem wymogów dyrektywy 64/432/EWG.

Artykuł 20

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- stosowane były urzędowe środki kontroli w celu zapobieżenia ponownemu zakażeniu stada, w którym gruźlica została wyeliminowana, z innych źródeł zakażenia,
- wszelkie przemieszczanie bydła do i wewnątrz stad objętych planem zwalczania gruźlicy podlegały urzędowej kontroli,
- środki kontroli przemieszczania, określone w tiret drugim, mogły być stosowane bez uszczerbku dla istniejących środków wspólnotowych, dotyczących przemieszczania do i na zewnątrz stad wolnych od brucelozы i urzędowo uznanych za wolne od gruźlicy.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy szczególne odnoszące się do enzootycznej białaczki bydła

Artykuł 21

Do czasu wejścia w życie reguł wspólnotowych, a także bez uszczerbku dla art. 4 akapit trzeci dyrektywy 77/391/EWG, obowiązują krajowe przepisy dotyczące wykrywania białaczki oraz klasyfikacji stad w odniesieniu do białaczki.

Artykuł 22

W ramach planu zwalczania białaczki Państwa Członkowskie stanowią, że:

- a) obecność i podejrzenie obecności białaczki, w szczególności podejrzenie nowotworów układu chłonnego i innych narządów bydła podlega obowiązkowi natychmiastowego zgłoszenia właściwym organom;
- b) zakazane jest jakiegokolwiek leczenie białaczki oraz szczepienia przeciwko białaczce.

Artykuł 23

Bez względu na środki podejmowane na podstawie krajowych przepisów w przypadku podejrzenia białaczki Państwa Członkowskie w przypadku urzędowego stwierdzenia obecności białaczki w stadzie podejmują stosowne środki w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności zapewniają, że:

- zakazane jest przemieszczanie zwierząt z takiego stada, o ile nie zezwolą na to właściwe organy, w celu niezwłocznego uboju,
- dane stado jest odizolowane, tak aby bydło nie mogło mieć styczności z bydłem nienależącym do tego stada,
- mleko krów zakażonych może być podane zwierzętom wyłącznie po odpowiedniej obróbce cieplnej lub przekazywane do mleczarni w celu dokonania takiej obróbki; podawanie zwierzętom mleka, które nie przeszło obróbki cieplnej, może być dozwolone w przypadku stad, w których zwierzęta przeznaczone są do uboju na podstawie art. 24 pkt 1,
- tusze, półtusze, ćwierci, części i podroby z zakażonych zwierząt, przeznaczone do wykorzystania jako pasza dla zwierząt zostają poddane obróbce w celu zapobieżenia skażeniu,
- urzędowe regulacje dotyczące kontroli obiektów, takich jak zakłady utylizacji tusz, zapewniają, że nie ma niebezpieczeństwa wytwarzania materiałów rozprzestrzeniających białaczkę,
- hodowca powiadomi urzędowego lekarza weterynarii o śmierci lub uboju sanitarnym jakiegokolwiek sztuki bydła w jego gospodarstwie.

Artykuł 24

W ramach planu zwalczania białaczki Państwa Członkowskie stanowią, że:

- 1) tam, gdzie plan taki stanowi o uboju całości bydła należącego do stada, w którym urzędowo stwierdzono białaczkę, zwierzęta te zostaną ubite w czasie wyznaczonym przez właściwe organy;
- 2) tam, gdzie plan taki stanowi o uboju wyłącznie tych zwierząt, u których urzędowo stwierdzono białaczkę i ewentualnie zwierząt uznanych przez właściwe organy za zakażone, ubój taki musi nastąpić w ciągu 30 dni po tym, jak ich właściciel lub osoba za nie odpowiedzialna zostali poinformowani o wyniku badań i o obowiązku uboju danych zwierząt w takim okresie w ramach planu zwalczania.

Artykuł 25

Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku uboju na podstawie art. 24 pkt 2:

- żadna sztuka bydła nie będzie mogła opuścić stada, o ile właściwe organy na to nie zezwolą, w celu niezwłocznego uboju,
- w danym stadzie przeprowadzane będą testy w kierunku białaczki w celu potwierdzenia wyeliminowania choroby,
- do uzupełnienia pogłowia stada można będzie wykorzystywać wyłącznie zwierzęta ze stad uznanych przez właściwe organy za niezakażone białaczką.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- 1) po uboju bydła, określonego w art. 24 i przed uzupełnieniem pogłowia dokonywane było oczyszczenie i dezynfekcja pod urzędowym nadzorem obór i innych obiektów dla stada, jak również wszelkich pojemników, urządzeń i innych przedmiotów używanych do obrzadku zwierząt, zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) wszystkie środki transportu, pojemniki i sprzęt były czyszczone i dezynfekowane po przewozie zwierząt z zakażonego stada lub materiałów pochodzących od takich zwierząt, lub też materiałów albo substancji, które miały styczność z takimi zwierzętami. Miejsca załadunku takich zwierząt muszą zostać oczyszczone i zdezynfekowane po wykorzystaniu;
- 3) używany środek dezynfekujący oraz stężenia były urzędowo zatwierdzane przez właściwy organ zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie zapewniają, aby bydło ze stad sklasyfikowanych jako stada, w stosunku do których nie ma podejrzenia białaczki, nie miało kontaktu z bydłem ze stad, które nie zostały sklasyfikowane w taki sposób.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 28

Przed upływem trzyletniego okresu, przewidzianego w dyrektywie 77/391/EWG, Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie dotyczące realizacji planów przewidzianych w tej dyrektywie, w razie konieczności wraz z propozycjami służącymi osiągnięciu poprawy harmonizacji krajowych środków zapobiegawczych.

Artykuł 29

1. Dyrektywa 77/391/EWG staje się skuteczna od dnia 1 stycznia 1978 r.
2. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do realizacji krajowych planów przyspieszonego zwalczania, przyjętych zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 77/391/EWG, w terminie wyznaczonym przez Komisję w wydanej przez nią decyzji zatwierdzającej plany, zaś w przypadku planów zatwierdzonych w trakcie 1978 r. nie później niż dnia 31 grudnia 1978 r.
3. Trzyletni okres realizacji przewidziany w art. 6 ust. 1 dyrektywy 77/391/EWG rozpoczyna się dla każdego Państwa Członkowskiego w dniu ustalonym przez Komisję na podstawie ust. 2. Jednakże finansowanie wspólnotowe we wszystkich przypadkach jest ograniczone do ubojów dokonanych przed dniem 1 stycznia 1982 r.

4. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może w niektórych Państwach Członkowskich, gdzie realizacja planu w wyznaczonym terminie napotkałaby znaczne trudności, przesunąć terminy określone w ust. 2 i 3, nie więcej jednak niż o jeden rok.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1977 r.

W imieniu Rady

A. HUMBLET

Przewodniczący